

Jr. 1. Tyskiands stilling ved utgangen av "krigens avgjørende år". 2. årgang. 1942

Noe indre sammenbrudd i Tyskland kan en foreløpig ikke vente, dertil er det nazistiske maktapparatet for utbygget, men den passive misnøyen blir stadig mer merkbart, og terroren mot den tyske befolkning blir stadig mere skjerpet. I sini dystre tale 28. oktober innrømmet Hitler for første gang opposisjonen på hjemmefronten. Særlig har utviklingen på østfronten og de uhylige tapene virket nedslående, og det finnes vel knapt en tysker som ikke innerst inne vet hva det betyr at U.S.A. er kommet med i krigens. Nazi-partiet blir stadig mere forhatt, og en viss opposisjon av betydning kan en finne i militære og industrielle kretser og i den katolske kirken. Avsettelsen av den tyske øverstkommanderende generalfeltmarsjall von Brauchitsch og av øverstkommanderende på Moskva-fronten og på sydfronten feldmarsjall von Beck og feldmarsjall von Rundstedt, er delvis et utslag av en gammel konflikt mellom partiet og generalene som stadig blir mere skjerpet, delvis et fortvilet forsøk fra Hitlers side på å finne syndebukker som skal få ansvaret for krigens bedrøvelige utvikling. Tyskiands innre problemer begynner i bety stadig mere for krigsførselen. De engelske flyangrepene og mangelen på råstoffe har redusert krigsindustrien med over 50. Den tyske krigsmaskin begynner å gå på følgene, selv om det ennå kan gå lang tid før den opphører å gå.

Av denne grunn har den nye engelske offensiven i Libya valgt stor uro i ledende kretser i Tyskland, langt større enn den direkte militære betydning av et nederlag i Nord-Afrika skulle innebære. General Rommel fikk kategorisk ordre at offensiven måtte stanses. I første omgang ble også engelskennene tilført meget store tap, og på et visst tidspunkt truet hele angropet med å bryte sammen, delvis på grunn av uheldige operasjoner. Men feilene ble rettet på, og i dette rene materiellslaget var den engelske seirens viss, på grunn av den ganske store materielle overlegenheten. Inntil 20.ds. er det lykkes engelskennene å sebre Bengasi og å trykke tyskerne ut en syd for byen, og ved henvien gjennom ørkenen å række fram til 250 km. fra Tripolis. Derimot holder aksemaktene enda de sterke fjellstillingene ved Sollum og Bardia. Store tyske flystyrker er overført fra østfronten, men størsteparten av aksemaktenes panservogner er allerede satt ut av funksjon, og det er ikke lykkes å bringe de tysk-italienske styrker forsyninger eller troppeforsterkninger, og deres motstandskraft ebber fort ut. Et nederlag her vil ha stor virkning i Tyskland, for Italia vil det være katastrofalt - beleiringstilstand er allerede erklaart over hele Sør-Italia. Aksemaktenes siste mulighet for å redde situasjonen er et framstøt fra Frank-Nord-Afrika, og en aksjon her kan en derfor vente i løpet av de nærmeste måneder.

Også på Balkan møter tyskerne vanskeligheter. Siden den jugoslaviske armes sammenbrudd har serbiske friskarer kjempet i fjellene, og de har nå sluttet seg sammen under general Mihailovitsj som holder omrent halvparten av det tidligere jugoslaviske området. 7 tyske divisjoner med tanks og bombefly er sendt ut mot de frie serbiske styrkene, men deres eneste resultat hittil er tusenvis av henrettelser blandt sivilbefolkningen. Til den serbiske frihetsarmeen har nylig også en stor gresk armé sluttet seg, som binder ikke mindre enn 18 tyske og italienske divisjoner med tanks og bombefly. Også i de andre okkuperte land har motstanden økt, og den passive sabotasjen blir mere og mere brysom fordi den nødvendiggjør store besettelsestropper og vanskeliggjør den fulle utnyttelse av landenes økonomiske ressurser. Denne motstanden som især har flammet opp unner russernes øststående kamp, har tyskerne møtt med en voldsom skjerpet terror, som delvis antar rent middelalderske dimensjoner. Henrettelsene følger tett på hverandre i Tsjekkoslovakia, Polen, Frankrike, Belgia, Norge, Kroatia, Hellas, og også i "allierte" land som Ungarn, Romania og Bulgaria. En regner med at tyskerne i alt har myrdet flere hundretusen mann utover de som er falt i krigsen. Større vanskeligheter møter tyskerne også i Italia, der befolkningen er krigstrette og mer og mere antitysk. Italia er nå et tysk-okkupert land i egentligste forstand, og tysk politi driver ganske den samme art terror.

På alle områder begynner Tyskiands tilling å bli prekk. En avlastning var nødvendig både av militære og politiske grunner, om Tyskland igjen skulle kunne samle krefter til den videre krig. Denne avlastningen var det meningen Japan skulle besørge, og i den siste tiden har en da også sett hvordan de ledende nazister har skjøvet Japans krig i forgrunnen for å dekke over de sorgelige resultater på de andre frontene. Frigen i Stillehavet.

Japans stilling er imidlertid også fortvilet. Det er et fattig land, og krigen i Kina, som nu pågår på femte året, har sappet det sterkt. Japanerne har ikke vært i stand

til å utvide sitt område i Kina, eller knekke den kinesiske motstanden, og siden Burma-veien ble åpnet i februar, og britisk og amerikansk krigsmateriell i store mengder er strømt til Tsjang Kai-sjek, har kineserne hatt betydelig framgang. Japans vanskeligheter skjerpet militaristenes desperate innstilling og knyttet deres skjebne uløselig til Tysklands. Det siste forsøket på å endre Japans politiske utvikling, som bl.a. kom til uttrykk i ikke-angrepsparten med Sovjet-Samveldet, ble stanset av den nye japanske krigsregjeringen Tojo som tok makten etter det tyske overfallen 22.juni. Den nye regjeringen innledet sin aktivistiske politikk med et overfall på franks Indo-Kina, som kapitulerte etter tysk press, men dette skritt ble sveblittelig besvart med en blokade av Japan fra det britiske Imperium. U.S.A. og nederlands India. Derved var Japan i en håpløs situasjon, det manglet så å si alle viktige råstoffe, og dets makt i Øst-Asia ville være brutt om ikke blokaden ble hevet.

Den japanske regjeringen innledet endeløse forhandlinger med U.S.A. ledet av vekslende av løfter og av trusler. Den amerikanske regjeringen så imidlertid Japan i sammenheng med hele verdenssituasjonen og svarte med meget vidtgående krav til Japan: brudd med aksemaktene og tilbaketrening av troppene fra Kina. Alt tyder på at U.S.A. bevisst har prøvd den krig som det visste måtte komme, og de japanske militaristene hadde ikke noe val. Deres makt bygget på krigspolitikken, og den var dømt om ikke Tyskland vant verden krig. Hitler presset på militaristene fordi han ville ha den amerikanske krigsflåten vekk fra Atlanterhavet, og general Wavells tropper vakk fra Kaukasus. I ly av forhandlingene i Washington forberedte Japan seg på krigens, og resultatet av disse forberedelsene kom overaskende på U.S.A., selv om amerikanerne i og før seg var klar over den utvikling som fant sted. Det lykkes derfor japanerne å oppnå meget bemerkelsesverdige resultater i løpet av krigens første dager, luftangrepene på de amerikanske og engelske basene var meget virkningsfulle, ett amerikansk og noen dager senere 2 engelske slagskip ble senket av "dødsbomber", flåtebasen Guam ble besatt, japanerne marsjerte inn i Thailand som straks kapitulerte, og landsatte tropper på Malakka og Filipinene. Verden fikk et nytt bevis på de fordele som autoritære stater alltid kan oppnå i begynnelsen av en krig.

I løpet av den europeiske krigens førstart, hvor situasjonen ikke nedret seg synnerlig selv om japanerne har styrket sine stillinger endel. På Filipinene hvor det foregår meget bitre kamper er japanerne utvilsomt overlegne i tall, men ikke i utrustning. På Malakka har japanerne hatt noen framgang, men enda er det 500 km. tett jungle mellom kampområdet og Singapore, verdens sterkeste festning. Britiske og kinesiske styrker har marsjert inn i Thailand i Nord. Japanerne har landsatt tropper i Sarawak på Nord-Borneo hvor de har sat seg i besiddelse av noen godtlagte oljefelter, og på Ny-Guinea. Alt i alt har japanerne inntil nå hatt initiativet, mens britiske styrker sammen med amerikanske og nederlandske styrker ennå ikke har åpnet noen aksjoner av særlig omfang. Japanerne har imidlertid hatt meget store tap av transportskip, de har også mistet 2 slagskip.

U.S.A. hadde imidlertid systematisk forberedt seg på sin inntreden i krigens allerede på vårparten fikk president Roosevelt meget vidtgående personlige fullmakter som tillot ham å treffe viktige disposisjoner for krigsforberedelsene. Grønland, Island og Nederlands-Guyana ble utbygget som militære baser, og i november ble nøytralitetslovens viktigste bestemmelser opphevet. Motstanden mot den amerikanske regjeringens aktive politikk ble etter hvert svakere, og Japans krigserflering fikk enhver mislyd fra isolasjonistenes side til å forsumme. Hele U.S.A. er i krigstilstand, og derved vil det være mulig for alvor å koble hele det veldige industrielle apparat over i krigsindustrien, som snart vil overskygge alt som finnes i andre land. Samtidig har hele det amerikanske kontinentet sluttet opp om U.S.A. Det hersker ikke lengre den minste twil hos noen amerikansk borgers om sammenhengen mellom diktatusstatenes politikk, og den tyske og italienske krigserklaringen til U.S.A. Dette var bare et formelt skritt beregnet på det tyske folk.

Japan er en sterk militærmakt, men den står på lerkjøtter. Selv om japanerne vil kunne oppnå mange seire i Stillehavet, vil de ikke unner nogen omstendighet være avgjørende, og i løpet av temmelig kort tid vil japanernes økonomiske og militære underlegenhet vise seg. I stedet for, som Hitler håpet, å binde fiendens styrker på andre krigsskjueplasser, har han oppnådd å trekke U.S.A., verdens rikeste land, aktivt inn i krigens. Ved inngangen til 1942.

Følgende land er direkte eller indirekte blitt trukket inn i krigens i løpet av 1941: Sovjet-Samveldet, U.S.A., Finland, Romania, Ungarn, Bulgaria, Jugoslavia, Syria, Irak, Thailand, Frans Indo-Kina med en befolkning på i alt 440 millioner. I det hele tatt er nå 87% av jordens befolkning i krig - på de mest forskjelligartede krigsskjueplasser. Det kjempes langs hele den 2500 km. lange fronten i Sovjet-Samveldet i en kulde ned til

Kinesiske rike og på Stillehavet 15 millioner kvadrat. De viktigste kampområdene er Kaukasus, olje, herredømmet i Middelhavet og veien til India og Sydøst-Asias rikdommer. Nye områder blir kanskje snart krigsskueplass. Tyrkia er igjen kommet i brennpunktet og lenger vest pågår tautrekningen om Fransk Nord-Afrika, som er en av de viktigste strategiske posisjoner som enda er holdt utenfor. Fremstøtet gjennom Spania og Frankrike, som er Hitlers siste sjangse til nye seire som en tid kan stagge det franske folk, er blitt innledet med avsettelseren av Weygand, mistet mellom Petain og Céring, mellom Darlan og Cianox og tyskernes provokatoriske senkninger av franske og spanske handelsskip.

Lengst i nord sører interessen seg om ishavsveien til Arkangelsk. I kampen om Atlanterhavet er Englands stilling ictydelig bedret. I april var skipstapene 700.000 tonn, i oktober 150.000, men en må anta at statenes inntreden i krigen vil føre til en viss øking i de allierte tap.

De skandinaviske land er i løpet av 1941 på samme tid blitt sprengt fra hverandre og knyttet nærmere sammen. Norge deltar aktivt i de allierte kamp med en krigsmarine og et flyvåpen og først og fremst en handelsflåte som f.eks. bringer England 70% av dets olje. Og det norske folkets kamp mot nazistene er formet inn i faste organiserte baner hvor motstanderne står helt hjelposløse. På den andre siden deltar finnene i kampen for nazistenes verdensherredømme, først presset inn i krigen og så lett i stikkjen av sine tyske forbundsfeller. Den svenske regjeringen har også under press gått med på innrømmelser til Tyskland, mens den danske regjeringen åpent har trått inn i rekken av tyske allierte. Men de brede befolkningsslag i de nordiske land står fastere sammen enn før, firmene er blitt helt klar over hvilket djevelsk spill de har vært utsatt for og mere innstillet enn noensinne på å forsvere sine demokratiske idealer, danskenes har tatt skrittet til åpen kamp mot okkupasjonsmakten og den kapitulerende regjeringen, og 90% av det svenske folket føler seg solidarisk, ikke bare ~~med~~ ^{delenes} kamp mot sine undertrykkere, men også med deres militære innsats over hele jordkuben.

En oversikt over partenes krigsstyrker kan ikke bli nøyaktig. Når det gjelder landstridskrafter er det i første rekke den tyske og den russiske som har interesse. Tyskerne kan antagelig stille tilbana en hær på 9-10 millioner mann, men derav er bare snaut halvparten førsteklasses tropper, og i øyeslikkene mellom 2 og 3 millioner sunnet i de okkuperte land, i Tyskland selv og i Nord-Afrika, mens sansynligvis henved 2 millioner nå holdes i de erobrede områder i Russland. Tyskland kan derfor neppe sende mere enn 4-5 millioner mann til østfronten, mens russerne har adskillig større styrker som ennå ikke har vært i kamp. Når det gjelder hærens materiell må en regne ned at Tyskland enda er noe overlegen. På de britiske øer står en regulær armé på 2 millioner mann, og et like stort hjemmevern, panserstyrkene er sikkert enda adskillig svakere enn det tyske. Dessuten teller den britiske arme i det nære østen trekvart million mann, og den indiske arme over 1 million. Japan har mellom 2 og 3 millioner utdannede tropper, men derav må 1½ million holdes i Kina og Manchuria. Den russiske arme i det fjerne østen teller 1 million mann med førsteklasses utstyr. U.S.A. har henved 2 millioner mann under våpen, men dette talet vil være fordoblet om ett år. Den italienske arme er det overflødig å regne med. Når det gjelder flyvåpenet er de allierte allerede overlegne. En kan regne med at Sovjet-Samveldet alene har like mange fly som Tyskland, det samme har England. U.S.A.s flyvåpen er 5 ganger så stort som Japans. Tyskland produserer nå knappe 2000 fly om måneden, de allierte tilsammen 7000. Japan og Italia har meget liten flyproduksjon. Bortsett fra u-båtene, som imidlertid er en meget viktig faktor i krigen, men hvor antallet er uberegnlig, bør vi ikke lenger regne med den tyske og italienske krigsflåten. I Atlanterhavet og Middelhavet har de allierte det fulle herredømme. I Stillehavet kan England og U.S.A. samle en flåte som er dobbelt så stor som den japanske, og den russiske u-båtflåten ved Vladivostok er alene adskillig større enn den japanske. England har i alt mistet 4 slagskip, men har 14 igjen og 5 under bygging, det har mistet 5 hangarskip, men har 8 igjen. U.S.A. har mistet 1 slagskip, men har 18 igjen og 15 under bygging, det har 10 hangarskip. Japan har 9 slagskip igjen og 9 hangarskip, men de amerikanske hangarskipene kan ta dobbelt så mange fly.

De allierte har herredømmet over det meste av verdens råstoffe, 85% av all jernmalmen, 70% av all kull, 98% av all olje, 98% av alt kobber. Bare når det gjelder bauxitt til alliminiumproduksjonen har aksjemaktene overtakket. Derimot er underlegenheten så stor når det gjelder industrialiseringen, en kan regne med at 60% av Jordens industriarbeidere arbeiter for de allierte og 40% for aksjemaktene. Men angripertatenes industri er av fornuftige grunder utsatt for større påkjennning, og en viss desorganisering begynner å gjøre seg gjeldende. 80% av verdens automobilproduksjon er på de allierte s hender. Av verdens handelsflåte står 40-50 millioner tonn til disposisjon for de allierte, 4 millioner for

Japan og 5 - 6 millioner for Tyskland og Italia. Viltig er også den mentale faktor, ført i krigsmoral. De autoritære statssystemene bringer alltid betydelige fordeler ved begynnelsen av en krig, en fullstendigere konsentrasjon av alle krefter om krigsimsatsen, men det politiske trykket, den voksende ufrihet og terror, hele løgnapparatet, har en sterkt reduserende virking på krigsevnen, mens de frie folks kamp for rett og sikkerhet muliggjør en innsats som i det lange løp ikke kan overvinnes.

Krigen ble ikke avgjort i "Krigens Avgjørende år". For ett år siden erklærte den nazi-avsatte von Brauchitsch at Tyskland bare hadde en motstander igjen, nemlig England, og at det eksisterte så lenge Tyskland ville. I dag er England ikke beseiret, men derimot har Tyskland fått nye maktige motstandere, Sovjet-Sauveldet og U.S.A., og de er tilføyet flere alvorlige militære nederlag. En må regne med nye farlige angrep fra diktaturstatene, nye ubehagelige overraskelser, nye skuffelser og påkjennninger for de allierte. Men 1941 har allikevel vært et avgjørelsens år - etter at all innre spild er overvunnet - er den frihetselskende verden sveiset sammen til en ubrytelig enhet, en uovervinnelig makt. mere enn det: Seiren er i siktet, men når den kommer skal en ikke spå.

For å glede våre hjemmelige kirkelige "autoriteter" som Marcus Gjessing, Zwingmeyer og Feyling gjengir vi her hva en tyk biskop har uttalt om den "rettferdige" kamp nazismen fører. Eiskop Clemens August grev von Galen, holdt nylig i sin kirke i Münster Westfalen en preken hvor han bl.a. uttalte: "Mange gane allerede, og kanskje nylig, har vi sett Gestapo kaste uskyldige og aktede tyskere i fengsel uten dom, og uten at de har fått annledning til å forsvara seg. De har mistet sin frihet, er blitt bortført fra sine hjemsteder og er blitt internert i forskjellige deler av landet. Hver eneste tysk borg er helt forsvarsløs overfor Gestapo. Ikke en eneste av oss er sikker på, selv om man vet at han er den mest pliktig og pappfyllende borg, selv om han vet at han er helt uskyldig, ikke en eneste av oss er sikker på at han ikke en dag vil bli hentet fra sitt hjem, berøvet sin frihet og stengt inne i Gestapos fangehull og konsentrationsleire. Jeg vil åpent advare mot at man fortsetter på denne måten som jer er overlevist om vil nedkalde Guds straff og bringe vilt folk og land til elendighet og ruin. Retten til liv, retten til ukrenkelighet og til frihet er en uunværlig del av enhver moralisk sosial stat som overtreder denne guddommelig fastsatte grense og som tillater eller bevirker at uskyldige menn blir straffet, underinnerer sin egen makt. Rettferdighet er statssamfunnets grunnlov. Med den største engstelse ser vi og beklager vi at denne grunnlov idag blir rakket, at rettferdighet, en kritelig verdi som er uunverlig i ett hvert menneskelig rettssamfunn, ikke blir tillatt utøvet". --- Biskopen er senere arrestert.

Som et eksempel på den urkistelige og umenneskelige fremgangsmåte nazistene i Norge ynder å bruke gjengir vi hva det hente på Rådhuset i Oslo julafoten 1941. Som vanlig ble denne høytidsdag feiret med juletre og julesanger. Midt under høytidsligheten kommer en av Rådhusnaziene inn og gir ordre om at ingen må forlate rommet. Dørene blir så avlåst og et tilstrekkelig antall quislinger står vakt utenfor. Etter en stund kommer hirden nasjonsopp, foretar forhør og noterer navn og adresse på alle de tilstedevarende. Etter sigende skulle det være de norske flaggene på juletrene som hadde vakt nazistenes raseri. Dette var en lite smigrende oppreten selv for nazister og vil bli stiende som en skamplott på annegiveren, den korrupte Louis Rydin, Kemnerkonteret som visstnok på denne måte søker å kvalifisere seg for en eller annen direktørstilling.

Nyheter fra den hjemmelige front.

Prispolitiet har litt av hvort å sysle med for tiden. Dog er det ikke sannsynlig at det får tid til å ta seg av hr. professor Herman Harris Galmann Aall, som nylig avhendet sin meget elegante bil til arbeidstjenesten. Bilen var av takstmennene verdsatt til 6000.- kr. men arbeidstjenestens overledeelse feirer ikke å kunne ta hensyn til den slags. Herman skalde ha sine 3000.- for det var han vett, om bilen ikke var det. ----

Det finnes forsvrig også bra menn i arbeidstjenesten. En av dem het Jyhne og var leder for en skole, og nøkret og ta he syn til tyskerne sine direktiver om at slik og slik skulle eksersisen drivas. Han mente at han som norsk offiser hadde en viss forutsetning for å forstå norsk ungdom. Tyskerne ga derfor beskjed om at han ikke lenger passet som leder av skolen. Dernor sluttet han der. Så ble han utnevnt til sjef for stoien på Helgelandsmen, hvor befalet skulle trenes opp i vinter. Men også denne beslutning ble forlängt omgjort av tyskerne. Og det heter norsk arbeidstjeneste. ----

Den norske Legion er det slutt på. Det holdte seg i alt ca. 1000 mann, hvorav tredjedelen var ikke stidende. Dessuten var det endel sopper som ble kasert med engang. Siden den begynte treningen i Tyskland har det vært nokså stille om den, bortsett fra

platene om at den seirer veldig. De plakatene må ingen prøve rive ned lenger, dertil er de for morsomme. En av årsakene til den opplosning som ble gjort bekjent med en liten notis i avisene "Til underretning", er at det var flere som nektet å avlegge ed til Hitler. Det var nemlig ikke meningen opprinnelig. En annen årsak er at det er adskillig korruption her hjemme. Bl.a. ønsket statsjef Sæther å låne 100.000 kr. av den, for Hirden fikk alt for lite å rutte med syns han. Mr. Kjelstrup lånte velvillig ut, men da tyskerne begynte å revidere regnskapene ba han pent om å få pengene tilbake. Det fikk han imidlertid ikke, for der var ingen penger. I stedet ble han og Sæther enig om å ordne det som bidrag til de hirdmenn som ønsket å bli legionærer. Pengene skulle være brukt til uniformsanskaffelser o.l. Kjelstrup skal ikke ha det greit nå. Dette er bare "til underretning". Det er forsvrig arrestert en legionær her i byen som ble bragt inn på politistasjonen og pålakt å gå hjem og ta uniformen av. De har ikke lenger lov til å gå med den her hjemme. Altså røk også den sjangsen til å vinne et pikeherte på fallrepet.-----

Melan går.

Forleden dag var overlege Christensen ved Aker kommunale Sykehus og hr. sjefsskoleinspektør, major i den norske Legion, Jørn Bakke, ute og alkoholiserte seg. Etter å ha drukket vel og lenge seg trettheten over de to bolde riddere av det gyldne kors, og en ble rekvisert og den galante major tilbød seg å kjøre forederkolegen hjem. Christensen ble kjørt til Diesen gør og Bakke ba så sjæføren kjøre til Sinsenveien 6. Imidlertid var ikke sjæføren så godt kjent at han visste hvor Sinsenvn. 6 var og meddelte dette til herr majoren. Da begynte krigerblodet å bruse hos majoren. Han trakk frem en revolver og forlangte at sjæføren skulle finne frem til Sinsenvn. 6. Sjæføren kjørte så til Grefsen politistasjon, hoppet ut og meldte at han hadde en beruset tysker i vognen, og at denne truet ham med revolver. Herr majoren ble så kommandert til avstigning og Schnellkommando ble rekvisert. (Bakke ynder å oppdre som tysker, den forhenværende gymnastikklerer på Nysen har nemlig lært seg dette tungemål og brukte det i tide og utide). Overlege Christensen ble visstnok en smule overrasket da han midt på natten fikk en telefonopprøring og en tysk stemme forlangte å få vite hvem han hadde vært sammen med om aftenen. Dagen derpå hadde Askvig og Judas Lie en serieles vanskelig oppgave: å stoppe videre forfølgelse mot hr. Bakke. Bakke stakkar ble jo nokså redusert etter denne innsats. Han var på vei til sin Osloelskerinne, frøken Storsteen, Sinsenvn. 6, og til tross for bruk av revolver og tysk sprog var han så ubevidig å treff ut for en mann som ikke lot seg dupere. Bakke er forsvrig gift og har flere barn, men som de gamle vikinger tar han adspredelser hvor den finnes.-----

Skoleinspektørene i Norge har fått en ny ubeklagelig oppgave. De skal påta seg og sende sirkulærer til hver eneste lærer og lærerinne med instruks om "den nye tids grunnleggende undervisning". Vi gjengir her litt av et av disse ufselige dokumenter: "Enhver skoleleder er forpliktet til i all sin skolegjerning å gå inn for et positivt og aktivt arbeid for å skape forståelse hos skolens elever for det nye livs - og samfundssynet som dette finnes uttrykt i Nasjonal Samlings program og vårt nye nasjonale riksstyrets tiltak og beslutninger. Jeg innser at innarbeidelsen av dette livs- og samfundssynet i det norske folks bevissthet er en uomgjengelig betingelse for at det skal kunne gjenvinne sin frihet og selvstendighet, samt opprettholde sin posisjon som en av de førende kulturnasjoner.---- Jeg må derfor kreve at hver enkelt lærer legger i det store samlede løftet, at han selv grundig studerer og setter seg inn i det programmet som gjennom Nasjonal Samling er satt opp for den forestående nyordning, og virkelig legger godviljen til for å forstå og tilogne seg det livssynet og den ansvarsfølelsen mot den enkelte og mot helheten som dette programmet gir uttrykk for, og jeg må kreve at lærerne benytter enhver anledning og positivt og aktivt gir inn for å skape forståelse hos sine elever for dette livs- og samfundssynet. Fra 8. desember 1941 må lærerne bruke minst en halv skoletime hver uke til arbeidelsen av denne fortsætelsen hos sine elever! ---- Vi synes nok at denne halvtimen hver uke er i snaueste laget. Det er nemlig ikke så svært mange uker denne tüpelige undervisning kommer til å foregå. ---- Vi har ikke høvet til å gjengi det sammensurium av paragraffer som arbeidsplanen inneholder men gjengir et par av dem til sikrekk og advarsel:

§.4. I småskolen skal undervisningen hovedsakelig foregå muntlig. Den begynner med at læreren forteller om Føreren. Se boken om Vidkun Quisling side 43.c.f.

§.5. I storskolen skal denne undervisningen drives som muntlig fortelling, diktering og eksaminasjon. Fra annen undervisningstine av må omrent halvdelen av tiden brukes til dikt i arbeidsboken. Inntil videre brukes: Er Norge et fritt land av Dr. jur. & Phil. Hermann Harris Aall. Undervisningen begynner med dette spørsmål: Hvem bærer skylden for besettelsen av vårt land? Se side 8.c.f. Overblikk over hovedpunktene som begynner nederst på side 31, skal elevene innføre i sine arbeidsbøker etter lærerens diktat. Øverst på første side i arbeidsboken skal stå: Skylden for besettelsen av Norge i 1940. Deretter kommer punkt 1, 2,

-4-

og 3 osv. i den orden og nøyaktighet med de ord som finnes i boken. Før et punkt diktieres ned, må læreren røntlig gjøre rede for det som skal slås fast, idet han forteller de historiske fakta som er dokumentert foran i boken. Se f.eks. når det gjelder punkt 1, 2, side 51 osv. ----- Dette er et lite utdrag av den instruks som gjelder som en foreløpig ordning for den makabre naziundervisning som skal ivirksettes. Meningen er at det senere skal utkomme flere utførlige lærerbøker.

En må også anta at nazistene vil begynne med teaterforestillinger og filmfremvisning beregnet særskilt for innspredning av "den nye tids kultur" i skolebarna. Vi håper at folk er på vakt mot de nazifiserte teaterene, også når det gjelder barneforestillinger. Foreløpig har det bare blitt servert troskyldige ting, men en vet aldri når giftstoffet kommer til anvendelse. Derfor skal en gjøre merksam på at barneforestillinger ved Nationaltheateret er blokert. Ingen norsk jente eller gutt må sette sine ben innefor dette nazistisk teater.

Se levis på hvor norske barna ~~stendes~~ er i sin tenkemåte gjengir vi et par småstubber: Hørt på tog: En liten gutt reiste sammen med sin mor fra Halden til Oslo. På en av stasjonene kom ei hirdmann iført sektens klædebånd inn i kupeen. Gutten gjorde moren oppmerksom på dette ved å si: "Mamma, se på den stygge N.S.mannen der!" Hirdmannen følte seg ikke vel og dekket seg bak sektens bulletin. Senere stoppet toget på en stasjon hvor det var en god del tyske soldater. "Mamma, se på alle de Glefsmennene". (jfr. Snorre Sel). Hørt på trikken: En liten sjokk kom inn på trikken belesset med pakker. Trikken var ganske fullpakket, men gutten overvant vanskelighetene. Han satte opp et uskyldig ansikt og spurte: "Det skulle vel ikke være plass for en liten jøssing?" Det var enkelte N.S. folk der som måtte tåle munterheten da folk kappedes om å gi plass.

N.S. har mange mesterboksere.

Ordføreren i Verum, Jahr, traff en dag i jula sønn av vår store eventyrtegner Kittelsen. Kittelsen undlot å hilse på herr ordføreren. Denne mislikte en slik oppførsel og gjorde anvendelse av neveuretten. (jfr. kf. Melzer i Frognerparken 4.juli 1941). Kf. Jahr vant stort.

Gode N.S.-medlemmer.

Kf. sveitfører og krovert Martin og kf. Aasen fra "Viking" restaurant i Grensen er arrestert. Disse herrer har satt seg istand til å by sine N.S.-kunder ganske store rasjoner av edelt brenvin i de N.S.-kneipene de driver. Riktig nok til overpriser, men hva gjør det for N.S.-folk. Desverre viste det seg ved nærmere ettersyn at brennevinet var kjøpt av tyskere som hadde stjålet dette på Löwenbrau.

Vi gjengir en tale av general de Gaulle som også har adresse til nordmennene og viss motto: TÅLDRIGHET, FORBEREDELSE, BESLUTTSOMHET, gjelder som rettningslinjer for et undertrykt folk. "Vi visste godt at tyskeren er og blir tysker. Vi twilte ikke hverken på hans hat eller hans grusomhet. Vi visste at dette ubalanerte folk ikke i lengden ville kunne holde sin virkelige natur tilbake, og at det ikke ville vike tiltake for de verste forbrytelser. Etter at to av Frankrikes bødler er blitt skutt ned i Nantes og i Bordeaux av noen modige menn har fienden arrestert fleng flere hundrer av franskmenn og massakrer dem. De elendige i Vichy er naturligvis blitt forferdet over de redsler som de ved sin kapitulasjon har forstått, og utbrer seg i beklagelser, ikke mot fienden, men mot de som angriper ham. Vi har hørt dens kjelvende stemme fra den olding, som disse folk har valgt til symbol, betegne angrepet på de to overfallsmenn som en "uhørt forbrytelse". For øyeblikket er den ordre jeg gir det okkuperte Frankrike: Drep ikke tyskere. Når vi blir i stand til sammen å gå til angrep utenfra og innenfra, vil dere få de ønskede ordrer. Inntid gjelder parolen: TÅLDRIGHET, FORBEREDELSE, BESLUTTSOMHET.

Redaksjonen uttrykker sine ønsker for nyåret 1942 i følgende vers:

1. Norges sønner, ha tålmod og vilje til å holde ut,
Høyreist og frimodig trosse svikere og frenmedfut.
2. Landet skal atter livna, grønnes i dal og hei.
Våren med blomsterfloret bløyna på din vei.
3. Ja, folket og landet skal leve, det gamle Norge skal gro fram av Ragnarokket hvis uredd og høyreist du sto.
4. Norske kvinner, Norskere menn!
Se, hvor framtidslandet skinner! Hold ut i kampen til frihet igjen landet og folket vinner!